

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 5

MÁJ 2006

**Prvý rok Benedikta XVI. - Rozhovory s kostolníkmi
Vyber si život - Svedectvo - Desatoro II. - Deň rodiny**

Prvý rok Benedikta XVI

Posolstvo o radosti aj reorganizácia Kúrie

Vatikán, 19. apríla, (RV/Zenit) – Rok Svätého Otca Benedikta XVI. na čele Cirkvi pre agentúru Zenit zhodnotil vatikánsky pozorovateľ Andrea Tornielli, redaktor časopisu Il Giornale a autor knihy Benedikt XVI., strážca viery.

Ktoré sú hlavné rozdiely medzi pontifikátom Jána Pavla II. a Benedikta XVI.?

Niektoré rozdiely vyplývajú objektívne už z veku a formácie. Jozef Ratzinger bol za pápeža zvolený ako 78-ročný, Karol Wojtyła ako 58-ročný. Ratzinger je teológ, ktorý žil v Rímskej kúrii 23 rokov, Wojtyła filozof, ktorý prišiel z diecézy.

Na mňa osobne najviac pôsobí úsilie Benedikta XVI. nechať zažiarit' Kristovo svetlo – nie lesk pápeža, ako povedal deň po svojom zvolení v posolstve pred požehnaním Urbi et Orbi v Sixtínskej kaplnke. To znamená zredukovanie pápežových verejných vystúpení, napríklad zrušenie jeho prítomnosti pri beatifikáciách a predovšetkým zavedenie úkonov, ako sú eucharistické adorácie na záver dôležitých slávností, čo sme mohli sledovať napríklad na Svetových dňoch mládeže v Kolíne nad Rýnom.

Benedikt XVI. zmenil aj spôsob riadenia Rímskej kúrie. Osobne študuje všetky podklady na vymenúvanie biskupov a znovu zaviedol stretnutia s hlavami dikastérií, aby spolu diskutovali o témach, ktoré ho znepokojujú. Záležitosti spojené s kongregáciami vybavuje niekedy priamo, bez sprostredkovania štátneho sekretariátu, čo obnovilo ich úlohu.

Wojtyła hovoril skôr gestami, Ratzinger slovami. Wojtyła bol komunikatívnejší, Ratzinger zdržanlivejší. Wojtyła sa viac zameriaval na globálny rozmer, Ratzinger hľadá skôr na Európu a hroziacu

stratu jej identity. Akokoľvek, z doktrínálneho hľadiska je tu absolútna kontinuita.

Ktoré budú základné línie pontifikátu Benedikta XVI.?

Verím, že budú v ohlasovaní kresťanskej viery ako udalosti spásy a nie ako série dogiem, morálnych noriem, zákazov a obrádov. Videli sme to minulý rok v Kolíne. Zjavnou témou je radosť, o ktorej nový pápež rozpráva sústavne. Kresťanstvo je stretnutím s krásou, možnosťou opravdivejšieho, krajšieho, vzrušujúcejšieho života. Kresťan neodmieta nič, čo je skutočne ľudské, nemusí sa ničoho vzdať, naopak, nachádza plnší život.

Ako v tejto súvislosti hodnotíte encykliku *Deus caritas est*?

Bol to výnimočný začiatok. Mnohí, ktorí chceli urobiť Benedikta XVI. symbolom politických projektov orientovaných na opätovné potvrdenie európskej identity, ktoré budujú steny proti islamu, očakávali programovú encykliku proti relativizmu alebo za kresťanskú identitu. Pápež všetkých prekvapil rozprávaním o Božej láske. Slová láska a milosrdenstvo iba inak vyjadrujú to, čo slovo radosť.

Ako sa zmení riadenie Kúrie?

Benedikt XVI. o tom už niekoľkokrát hovoril a písal: Rímska kúria sa stala príliš mohutnou a byrokratickou. Niektoré inštitúcie musia publikovať doku-

menty, aby zdôvodnili svoju existenciu a tak hory papiera rastú ... Ako hovorí jeden vtip: Slovo sa stalo papierom. To môžeme aplikovať na súčasnú Cirkev. Benedikt XVI. v televíznom interview vyhlásil, že nechce napísať veľa dokumentov, lebo si myslí, že jeho úlohou je dostať do života učenie svojho predchodcu. Tento rok napríklad nenapísal na Zelený štvrtok List kňazom a začal reformovať Kúriu, keď zľúčil dve pápežské rady.

Očakávam, že bude pokračovať v modernizačnom trende na uvoľnenie energie, ktorá sa nevyužíva najlepšie, a predovšetkým na určité „odľahčenie“ a sfunkčnenie Rímskej kúrie.

Zdroj: www.kbs.sk

Deti - drahocenný dar manželstva

Podľa Božieho ustanovenia manželstvo je základom širšieho rodinného spoločenstva, pretože sám manželský stav a manželská láska sú určené na plodenie a výchovu potomstva, v čom nachádzajú svoje dovŕšenie.

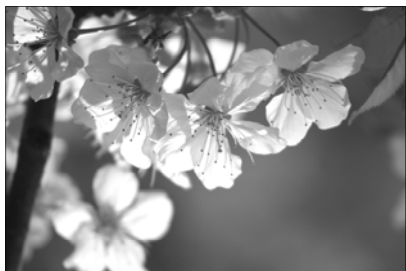
Láska vo svojej najhlbšej skutočnosti je v podstate dar. Manželská láska, ktorá vedie manželov k „poznaniu“ a robí z nich „jedno telo“, nijako sa nevyčerpáva v rámci manželského páru, pretože ich robí schopnými najväčšieho možného darovania, ktorým sa stávajú Božími spolupracovníkmi pri odovzdávaní daru

života novému človekovi. Takto manželia, keď sa navzájom darujú sebe, darujú zo seba novú skutočnosť, dieťa, živý obraz svojej lásky, trvalý znak manželskej jednoty, ako aj živú a nedeliteľnú syntézu svojho otcovstva a materstva.

Keď sa manželia stávajú rodičmi, dostávajú od Boha dar novej úlohy, spojenej so zodpovednosťou. Ich rodičovská láska sa má stať pre deti viditeľným znakom samej Božej lásky, „od ktorého pochádza každé otcovstvo na nebi i na zemi“.

Neslobodno však zabúdať, že manželský život nestráca svoju hodnotu ani vtedy, keď plodenie nie je možné. Telesná neplodnosť môže byť totiž manželom príležitosťou na to, aby preukazovali iné dôležité služby ľudskej osobe, ako je napríklad prijatie dieťaťa za svoje, rôzne výchovné akcie, pomoc iným rodinám alebo chudobným a postihnutým deťom.

Zdroj: www.rodinabb.sk

DNES NA SLOVÍČKO S KOSTOLNÍKMI FARNOSTI PRIEVIDZA MESTO

„Hľa, stojím pri dverách a klopem“. Zjv. 3, 20

„Najmilší pastier, nestačilo ti, že si z lásky k svojim ovečkám zomrel na oltári kríža, ale chcel si sa skryť na oltároch našich kostolov v tejto Božskej Sviatosti, aby si nám bol na blízku...“

Sv. Alfonz Mária de Ligouri

Vo chvíli, keď držia kľúč od domu Pánovho vo svojich rukách, istotne prežívajú pocit bázne a zodpovednosti k Božím tajomstvám, ktoré im boli zverené. Niekedy im zo žartu hovoria aj kasteláni... pre nás sú to kostolníci a kostolníčky, bez ktorých si ťažko vieme predstaviť naše kostoly. Robiť kostolníka veru nie vždy je ľahká služba. Mnohí z nich, ktorí už odišli na zaslúžený odpočinok, by vedeli rozprávať, koľkými milosťami obdaril Boh ich rodiny za túto službu. Veď bez Božej milosti, ťažko by sa dali zvládnuť rodina, práca, rôzne zdravotné neduhy a kostolníčenie... Čo je všetko za tým? Veľmi skoré ranné vstávanie (ešte za tmy), prechádzanie tmavými uličkami do služby. Ak sa niečo pripletie do cesty, uniesť štipľavé poznámky veriacich za nejakú tú omeškanú minútu. A keď sa už iní pokojne venujú svojim doma, kostolníci trávia chvíle pripravovaním chrámu. Spolu s usilovnými rukami kvetinárov, ktoré s láskou zdobia Ježišov príbytok, aj so ženami, mužmi, či mládežou, ktorí udržiavajú kostol v poriadku a čistote. Tiež spevy, piesne, hudba, i organový doprovod. Sú to drobné skutky lásky, venované Bohu. Tá nádhera je pripravená pre Božiu oslavu. Kostolníci i miništranti majú oči, srdce i ruky otvorené pre vznešenú chvíľu, keď kňaz pristúpi k oltáru k sláveniu svätej omše, najväčšieho tajomstva viery. Ak sú aj srdcia Božieho ľudu pripravené na Jeho príchod, vtedy sa On mnohonásobne teší.

Aspoň niektorých z tých, ktorí venujú svoj čas kostolníčeniu, sme zastihli a boli ochotní podeliť sa s čitateľmi so svojimi skúsenosťami. Vieme však, že všetci bez rozdielu, ktorí slúžili a slúžia v prievidských kostoloch, túto službu vykonávali pokorne a svedomito. Preto ďakujeme Bohu za nich a pamätajme na nich vo svojich modlitbách.

Farský kostol sv. Bartolomeja Jozefína Majtényiová

Pochádza z Chalmovej. Má tri deti. Šestnásteho januára bol rok, čo nastúpila do služby.

Ako ste sa dostali ku kostolníčeniu?

Pán Málík upozornil na mňa pána dekanu Mons. Bednára. Pán dekan si ma zavolať a jednoducho povedal: „Vy to dokážete, a ja vám verím“. To ma povzbudilo najviac.

Prijala rodina vaše odchody do služby?

Keďže som už vdova, pánom môjho času je Božské Srdce, ktorého som sa stala tešiteľkou.

Keďže veľmi milujem svoje deti a vnúčatá, celú svoju rodinu, práve preto som prijala túto službu. Čas prežitý v kostole obetujem za mojich drahých. Tí ešte nedozreli k pochopeniu, čo je to obeta. Je mi ľúto, že sme ich nevedli pri

výchove k náboženstvu. Môjmu povzdychu v tichu a samote pred oltárom, vie porozumieť iba Pán Ježiš. Často ho odprosujem a ponúkam zameškané slová. Predložím Panne Márii to, na čo sme s manželom zabudli v duchovnej oblasti v rodine. Pevne verím, že si ich Boh privinie k sebe, práve cez moju obeť.

Už dávno dospelé deti mi raz povedali: „Mami, vezmi si tam do sakristie aj váleendu, aj tak si doma málo.“ Ja dávno viem, že je to láska Božského Srdca, ktorá neustále požeňuje mojich najbližších.

Beriete to ako Boží dar?

Áno. Nikdy neľutujem čas strávený v blízkosti Pána. Myslím, že to neľutuje žiadny z kostolníkov, ani tí čo boli pred nami, ani tí, čo prídu po nás. Pri nástupe mi pomáhali pán Málík a pán Ing. Sojka. Som Bohu za nich vdáčná. Tiež som rada, že kostolníka na Zapotôčkoch robí môj vzácný brat Tonko.

Bývajú chvíle, kedy vám „tuhne“ krv v žilách?

Spolupráca s pánom dekanom i s pánom kaplánom je na veľmi dobrej úrovni. Niekedy som si vedomá, že ich „vytáčame“, keď niečo zabudneme. Kňazi zachovávajú pokoj. Sú super. Potom nás upozornia, čo nebolo dobré. Niekedy trpíme, ako to všetko dopadne... Boh je pri nás a pomáha nám. Sme dobrý kolektív, snažíme si vychádzať

v ústrety. Keď niekto ochorie, automaticky, kolegiálne zastúpime jeden druhého. Veď práve v Cirkvi by sme mali ísť príkladom. Niekedy nám je ľúto kňazov, hlavne pri veľkých spovediach, pred sviatkami. Ľudia neberú ohľad na čas. Všetci potrebujeme svoj čas! Je mi ťažko, keď náhodou mešká autobus a kostol sa otvorí málinko neskôr. Vtedy si vypočujem lekcie, ktoré nepatria veriacim do úst a tobôž nie do Božieho chrámu. Až mi slzy vyhfknú. Na otváranie kostola máme určené hodiny. Prosím, nech nám veriaci odpustia malé nedopatrenia. Ďakujeme im za porozumenie.

Však aj ženičky, čo upratujú kostol, vedia prižmúriť oko, keď pokorne perú a čistia koberčeky, ušpinené bezdomovcami. Tí často nemajú kde hlavu skloniť. Sú to občania, ktorí pýtajú korunky pri dverách kostola a veľakrát potom ženy po nich čistia bez reptania. Prijmeme sa takí, akí sme. Odpúšťajme si - to je naše poslanie.

Sú niektoré dni ťažšie?

Ako ktoré. Keď nie je žiadny miništrant, robím aj miništranta. Prišívam čisté „golieriky“ na štóly, periem ornáty a vykonávam rôzne iné práce, prislúchajúce k sakristii. Vedeíme evidenciu na zájazdy, na púte. Máme na starosti katolícku tlač, sme účastní na krstoch a sobášoch. Cez sviatky sú služby časovo veľmi náročné. Keď sú birmovanci, kostol zamyká pán dekan, alebo pán kaplán. V kostole sme aj pri mimoriadnych akciách.

Kto slúži pri pohreboch?

V kostole Nanebovzatej Panny Márie (Mariánskom) slúži Helenka Zajacová.

Pavol Šiplák

Ženatý, otec siedmich detí.

Ste rodák z Prievidze?

Som Kysučan. Keďže máme viacero

detí a ležalo mi na srdci zabezpečenie rodiny, odsťahovali sme sa do Prievidze. Nastúpil som pracovať do Lesného závodu ako lesný robotník. Dostali sme byt a bývame tu už 18 rokov.

Ako ste sa dostali ku kostolu sv. Bartolomeja?

Moja dcérka tu bola krstiteľ dieťaťko a pri krste bola aj moja pani Drahomíra. Pán kostolník Janko Málik sa jej spýtal, či nevie o niekom, kto by sa dal kostolníčiť. Moja žienka povedala, že manžel kostolníka kedysi robil a možno by aj prisvedčil. Nuž som prisvedčil a „z fleku“ nastúpil. Manželka prisľúbila a ja som poslušol. Som v kostole rád, pretože mám vrúcny vzťah k Bohu aj k Panne Márii. Tu v kostole často ďakujem, že som sa dožil päťdesiatky. Veď som vykonával v živote veľmi ťažkú prácu. Viete, ako to býva v horách. Božiu pomoc sme potrebovali neustále.

Som vďačný Pánovi, že som to tam prežil. Tiež ďakujem, že sme spolu s manželkou vychovali naše deti, ktoré sú vekovo od 15 r do 28 r.

Máte radosť z kostolníčenia?

Mám. Prináša mi pokoj a naplnenie životnej túžby slúžiť Bohu. Veď kedysi som ako chlapec a mládenec ministroval. Neskôr som robil 15 rokov pomocného kostolníka v Staškove.

Zažili ste niečo neobvyklé v tejto službe?

Ešte kedysi, zamlada, chceli v Staškove na Kysuciach zbiť pána dekana a my, miništranti, sme ho ubránili. Prišli na pomoc aj starší.

Tu, vo farskom kostole, zabudneme občas niečo doplniť, pán dekan a pán kaplán mi naznačia, čo treba. A je to. Ťažšie je však „ričtovať“ knihy podľa direktória. Ak to urobím zle, oni mi to napravia na dobré. Som šťastný a vďačný Bohu za všetko.

Marta Hudcová

Vdova, mamka troch detí.

Slúži asi 4 mesiace. Nastúpila namiesto pána Ing. Sojku.

Uvítali v rodine vaše rozhodnutie?

Bolo to všelijaké. Hlavne manžel sa bál o mňa a hovoril, aby som sa sama rozhodla. Keď som nastúpila, manžel ešte žil. A práve tu mi Boh pomohol prekonať najväčšie bolesti. Už keď som mala prijať kľúče od kostola, cítila som, že ich musím prijať. Tým akoby mi Pán Boh chcel naznačiť, že ma sem pre niečo pozval. Človek nie vždy správne reaguje na Božiu vôľu a prozreteľnosť. Chcel ma tu mať a ja ďakujem za všetky modlitby, ktoré viacerí obetujú aj za môjho zosnulého manžela i za moje deti. On je nekonečne milosrdný a láskavý a neopustí človeka. Tu prežívam veľký

pokoj a vyrovnanie. A tak som sa bála zodpovednosti v tejto službe...

Začiatky boli ťažké?

Keď som začínala, zdalo sa mi, akoby tie ostatné roboty za mňa niekto robil. Toľko vecí som stihla naraz. Aj záhradu, aj doma, i v kostole. Veľký milostivý a milosrdný je Pán. A práve tu sa Ma učim úplne dôverovať.

Keď v službe popletiem napríklad, že dám pánu kaplánovi do ampuliek iba víno a vodu zabudnem, pán kaplán sa usmeje a povie: „To pán Sojka mi zas z času na čas prichystal iba vodu“. Je dobre, že sa raz za mesiac stretávame s pánom dekanom a všetko si spolu preberieme. Je nám veľmi nápomocný.

Neľutujete chvíle, strávené v tejto službe?

Až teraz, keď som starou mamou a mám možnosť častejšie byť v chráme chápem, čo všetko mi Boh a Panna Mária v živote dali. Kedysi som bola riaditeľkou v materskej škole. Robila som to s láskou. Tu sa učim za lásku ďakovať Bohu a obetovať mu to. Keď sme boli v roku 1997 v Poľsku, v Krakowe, Marta a Barborka ma vyzvali k spolupráci - byť užitočnou a upratovať v kostole. Neskôr som začala čítať Božie slovo, a teraz si ma Boh pritiahol sem. Keď ešte žil manžel, rád chodieval do tohto kostola aj s malým vnúčikom. Chcel mu byť vzorom...

Často spomínam, ako ma zaučala do tajomstiev Jožka. Ďakujem Bohu za pána Málika, pána Sojku i duchovných.. Prajem a vyprosujem v tichu kostola svojim drahým pokoj a vyrovnanie.

Kostol Najsvätejšej Trojice

Mária Hudecová

Pochádza z Valaskej Belej. Je vydatá, má dve dospelé deti. Dcéra Danka ešte

študuje na VŠ, syn Ivan vyučuje na hudobnej škole v Žiline. V auguste bude dva roky kostolníčkou.

Čím vás služba obohacuje?

Prežívam pokoj a radosť. Akoby mi boli v kostole odobrané všetky bolesti. Viem, že to robím pre Boha, som tam pri ňom a chcem slúžiť pre jeho česť a slávu. Snažím sa to obetovať pre pokoj v rodinách.

Ako to prijal manžel?

Zo začiatku mal výhrady, teraz ma môj manžel sám budí do kostola.

Aké boli vaše začiatky?

Začiatky sú vždy ťažké. Teraz už nedáme s pátrami na seba dopustiť. Sú mi nápomocní a modlia sa za moju rodinu a ja za nich. Mojm najkrajším darom pre Cirkv bolo, keď som v minulosti vodila postihnuté deti do farského kostola, kostola Najsvätejšej Trojice (kláštora) i do krypty. Čo som vtedy obdivovala, stalo sa mi pracoviskom. Som Bohu za to vďačná.

Čo je pre vás v službe najťažšie?

Kňazi a pátri majú naozaj náročnú službu. Veľký piatok bol pre mňa najťažší. A keď som videla vyčerpaných kňazov pri spovediach, toľké hodiny... tí majú obetavú službu. Ale Boh ich posilňuje a my by sme im mali byť väčšou oporou v modlitbách.

Vnímate požehnanie?

Nedá sa to robiť bez lásky k Bohu. On nám žehná. Snažím sa robiť, čo treba. Periem aj korporále a purifikatória (šatky na čistenie kalicha), umývam okná, dlažbu, čo príde. Teraz, keď už pracujem v škole, sa kostolníctvu venujem menej. Kolegyňu kostolníčku Jarku, mám veľmi rada. Viem, že nie vždy všetko stihnem urobiť ako sa má, ale snažím sa. Keby sa dalo, trávila by som viac času v kostole. Žijem pre Pána Boha a moju milovanú rodinu.

Jarka Vrtelová

Vydatá, má tri deti. Pochádza z Moravy od Hodonína.

Ako prijali vaši, službu kostolníčky?

Manžel povedal: „Keď máš na to čas, a chce sa ti, chod'! Je to tvoj problém.“

Deti už máme odrastené a prijali to tiež. Vnúčatká sa tomu veľmi tešia, hlavne vnúčik Jarko. Ten je stále s miništrantmi na Zapotôčkoch a miništruje od štyroch rokov vo farskom kostole Sv. Terézie z Lisieux. Dcéra Blanka je tam organistkou.

Odkedy robíte kostolníčku?

Teraz v máji sú to dva roky. Čo si pamätám, dlhé roky tu slúžili obetaví manželia Fejfarovi. Potom tri mesiace Alžbeta Krišková. Po Betke som sama slúžila od mája do augusta. Ešte predtým, keď som chodila vypomáhať do sakristie, nič som zo začiatku nevedela kde čo je, tak som poprosila vždy pátrov o pomoc.

Ako prežívate chvíle v kostole?

Som blízko Pána Ježiša, no nie vždy sa dokážem sústrediť, pretože niekedy sa viac sústreďujem na službu, než na duchovno. Ale Boh všetko vie a vidí a dúfam v Božie Milosrdenstvo. Občas je to nad moje sily - pozbierať sa a sústredene prežiť svätú omšu tak, ako by sa patrilo. Veľa času trávim v službe. Keď prídem do kostola, pokloním sa Pánovi v bohostánku, ďakujem mu za všetko. Prosím o silu, aby som prácu konala s láskou a radosťou na väčšiu česť a slávu Božiu, k spokojnosti pátrov a veriaceho ľudu - toto jediné vždy poviem Ježišovi. K väčším slovám sa nedostanem. Idem otvoriť kostol a chystám ostatné. Každý druhý týždeň vysávam celý kostol. S pátrami si dobre rozumiem. Keď niečo urobím opačne, usmejem sa, pátri sa pousmejú tiež. Pošlú miništranta a prijímajú to tak, že zabúdanie je ľudské. Mám radosť zo života. Som optimistka aj pri rôznych „trapasoch“. Pokoj z modlitby nachádzam v sústredení sa skoro ráno, keď ešte všetci doma spia. I miništrantov mám veľmi rada. Martin si ich vedie. Je to v pohode. Keď treba, vždy ochotne pomôžu. S Marienkou si vychádzame v ústrety. Ďakujem Pánu Ježišovi za ňu.

Zažili ste niečo humorné vo vašej službe?

Raz som niesla sviečky k bohostánku. Keď som prichádzala, potkla som sa o koberec a aká som bola dlhá, tak som spadla aj so sviečkami dolu tvárou. Ľudia mi prišli pomáhať, nemohla som sa zdržať smiechu a povedala som si: „To máš asi za to Jarka, že sa inokedy málo ukloníš pred Ježišom... a teraz ti pomohol k zemi sám!“ Aj tento pád som vzala s humorom, nič sa mi nestalo.

Pripravila Anka G. V.

Vyber si život

Medzinárodná konferencia „Vyber si život“ sa konala v dňoch 24. a 25. marca 2006 v Rajeckých Tepliciach. Bola zameraná na ochranu života od počatia a na liečbu neplodnosti. Konala sa pod záštitou poslankyne EP MUDr. Anny Záborskej a pána primátora mesta Rajecké Teplice Petra Dobeša.

Na konferencii prednášali domáci autori - okrem iných ThDr Stanislav Vojtko, riaditeľ Inštitútu pre rodinu, MUDr. Ľuboš Javorka, gynekológ, pán Karol Pastor, demograf. O umelom oplodnení, ktoré je negatívnym zásahom do ľudského života a svedomia hovorila bioetička Pavla Poloňová. Zdôraznila, že umelé oplodnenie nelieči neplodnosť. Jeho úspešnosť je veľmi nízka 5-12%.

Dieťa pri umelom oplodnení nie je plodom lásky, ale technického aktu. Umelé oplodnenie má negatívny vplyv na vzťah medzi rodičmi, hlavne pri heterológnom oplodnení (spermie od iného otca, alebo vajíčko od inej matky). Dieťa môže byť synom, dcérou dvoch matiek, dvoch otcov, má časté vrodené poruchy, nepozná si súrodencov, nadbytočné embryá sú následne zničené alebo

zmrazené a prináša to ešte ďalšie zmätky a problémy. Pripomenula, že „Medicína túžob“ nemôže ísť za rámec základných hodnôt a práv.

Zo zahraničných prednášateľov Prof. P. Boyle, lekár Fertility Care kliniky pre NaPro technológie z Írska hovoril o ich spôsobe liečby neplodnosti ako o novom holistickom systéme pre riešenie neplodnosti inšpirované katolíckym učením. Prístup k pacientovi je holistický, to znamená medicínsky, psychologický a duchovný. Metóda spočíva na vysoko profesionálnej úrovni. Je známa a praktizovaná od r.1990 v USA, od r.1998 v Írsku i vo Veľkej Británii. Liečba vyžaduje čas a trpezlivosť, ale úspešnosť majú až 96%. Pripomenul, že 25% z 2 miliónov užívateľov antikoncepcie mali problémy s otehotnením neskôr

a že používanie antikoncepcie zvyšuje možnosť potratov. (Samozrejme, že antikoncepcia už počas užívania a po užívania je zlá, zaťažuje svedomie a poškodzuje zdravie.)

O príprave manželov na počatie, tehotenstvo, na čas

pôrodu, hovoril p. Petar Kresmir Hodzič z Chorvátska, predseda Rady pre rodinu Chorvátskej biskupskej konferencie. Zdôraznil, že niekoľko mesačné obdobie pred počatím je najdôležitejším obdobím pre ľudskú bytosť.

Od počatia až do 3 rokov života sa začína odrážať a naveky uchovávať všetko z okolia dieťaťa. Snažia sa získať nový pohľad na počatie. Je dôležitá niekoľkomesačná príprava pred počatím. Správna životospráva, spánok, pozor na elektromagnetické znečistenie - mobil, televízor, odstránenie negatívnych emócií, strachu z tehotenstva i pôrodu. Duchovná príprava - odmietanie zlo, pravidelná modlitba, konanie dobra, odpustenie, zmierenie. Zaoberal sa otázkami vplyvu duchovna na zdravie človeka, na spojenie medzi zdravím a duchovnom. Poukázal na problémy, súvisiace s nedostatkom lásky v prenatálnom a postnatálnom období. Matka by sa mala prihovárať dieťaťu pod svojim srdcom. Je dôležité, aby každý cítil lásku, ak nie, tak aspoň Božiu lásku. Potvr-

dil, že to, že Cirkev hovorí o nutnosti manželskej vernosti, je správne. Zistilo sa, že telo ženy sa prispôsobí imunologickému profilu manžela. V opačnom prípade dochádza ku zmätku v imunologických pochodoch ženy. Svoju prednášku zakončil myšlienkou „Predtým, než ste boli počatí, som Vás chcel, - predtým, než ste boli, som Vás miloval, predtým, než ste tu boli hodinu, by som za Vás i zomrel.“

V ďalšom bloku prednášok sa prihovril JUDr. Anton Chromík, právnik. Pripomenul, že manželské objatie je posvätná vec – „je to oltár Bohu“. Zaoberal sa i otázkou slobody svedomia, ktorá je úzko spojená so slobodou myslenia a náboženského vyznania - spomínajú sa vždy spolu, sú to spojené nádoby, tvoria jeden celok. Sloboda svedomia vždy zažívala útoky ako prvá. Zostáva ako kontrolka, že sa deje niečo zlé v krajine.

Po prednáškach v troch workshopoch si účastníci konferencie odovzdávali skúsenosti s liečbou neplodnosti,

s negatívnymi dopadmi umelého oplodnenia, adopciou a pestúnskou starostlivosťou, ako riešením neplodnosti.

Večer bola konferencia ukončená sv. omšou, ktorú celebroidoval Banskobystrický otec biskup Mons. Rudolf Baláž.

MUDr. Emília Medlíková

Zo života našej školy

- Riaditeľstvo Piaristickej základnej školy Františka Hanáka oznamuje, že opäť prijíma do 5. ročníka žiakov so záujmom študovať na našej škole.
- Rovnako oznamujeme, že od septembra 2006 otvoríme pre našich žiakov logopedické cvičenia.
- Dňa 30. mája 2006 deti našej základnej školy počas slávnostnej svätej omše prvýkrát prijali do svojich srdiečok Pána Ježiša. V mene všetkých žiakov, zamestnancov, rodičov a aj priateľov školy vyprosujeme im veľa Božích milostí. Prosím, pripojte sa k našim modlitbám.

Mgr. Eleonóra Prubcová

Svätý Juraj, patrón skautov, oroduj za nás!

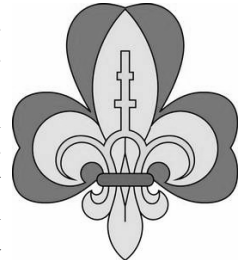
Svätého Juraja – nášho patróna, si každoročne pripomíname spoločným zborovým stretnutím na našom tradičnom mieste na Altánku nad Bojnicami. Nebolo tomu inak ani tento rok. V sobotu ráno /22. 4./ sa naši bratia už tradične vybrali v predstihu pripraviť slávnostnú vatru a my skautky sme si zatiaľ overovali na oddielovom výlete našu prax v pripravovaní živánskych. Po veselých hrách sme sa premiestili pri táborák, stretajúc cestou skautov, malé vlčatá či skautky z Nedožier. Prišli medzi nás aj naši priatelia s rodinkami, aby s nami strávili tento pekný deň.

Kým padlo na zem pár kvapiek, prišiel aj páter Vojtech, ktorý nám ochotne odslúžil svätú omšu pod holým nebom, ktoré sa medzitým vyjasnilo a umocnilo nám tak zážitok zo stretnutia s Ním v náručí prebúdajúcej sa jarnej prírody. Nasledoval slávnostný obrad zapalovania ohňa, keď skautky a skauti zo štyroch svetových strán postupne zapálili oheň sily, lásky, krásy a múdrosti v nádeji, že nás budú sprevádzať i ďalší rok. Potom už prišli na rad

staré známe ukazovačky za sprievodu Lojzovej gitary, hry, pri ktorých sme zapájali svoje hlasivky najviac ako sa len dalo, dokonca sme sa aj vyzúvali

a hľadali tie správne topánky. Včielka s vlčatom zase súťažili v zháňaní čo najväčšieho množstva kúskov oblečenia zo všetkých kútov táboráku, aby nakoniec skončili remízou. Ale to sa už začínala pomaly siedma hodina a „cezpoľní“, ak chceli stihnúť autobusy do svojich domovov, sa museli pobrať na cestu späť. Ostatní sme sa odovzdali ešte pár skalným hrám, ale neskôr sme sa už šinuli bojnickými lúkami, aby sme si oddýchli a v pondelok na sv. Juraja 24. apríla zúčastnili svätójurajskej svätej omše v piaristickom kostole.

Nech nám všetkým je svätý Juraj vzorom svojimi vlastnosťami rytiera i v tomto našom uponáhľanom 21. storočí!

Kristus svetlo sveta - Bohu vd'aka

(svedectvo)

Bože, už je to desať rokov, čo si mi podal pomocnú ruku cez mnohých ľudí. Ďakujem za to neustále a vytrvale. Odpustil si mne biednemu a nehodnému, privinul si ma ku sebe a urobil hostinu nad hostiny. Obdaroval si niektorých z našej rodiny sviatosťami krstu, birmovania, zmierenia, Eucharistie, sviatosťným manželstvom. Prijal som aj sviatosť pomazania chorých keď som ležal v nemocnici.

Veru, je to už dlhá doba, čo som prvýkrát zaklopal na farský úrad v Prievidzi a s rozochveným žalúdkom a trasúcimi sa kolenami som vošiel, keď mi otvorili dvere. Vchádzal som dovnútra ako pohan, ani som si nezaslúžil milosrdenstvo za moje hriechy a priestupky života. Teraz viem, že láska Božieho umučeného a zmŕtvychvstalého Syna, ktorou obdarúva všetkých svojich hriešnikov, mi otvorila dvere. Viedla ma túžba stať sa kresťanom, ktorú som vtedy nedokázal pomenovať, ale celého ma pohltila. Pán dekan ma prijal, vypočul a skúmavo si ma prezeral. Musím priznať že som očakával oslavu nad tým, že prišiel akýsi hriešnik a že pán dekan bude rád. Teraz som vd'ačný Mons. Jánovi Bednárovi za jeho trpezlivosť, otvorenosť a zdržanlivosť. Prijal ma vysvetlil, že katechumenát bude trvať dva roky, čoho som sa trochu zľakol, ale neustúpil som. Boli to dva krásne, plodné roky. Tešil som sa na každé stretnutie. Božie slová som nasával, ako vyprahnutá zem cez toľkých krásnych a obetavých ľudí, ktorí nás uvádzali do života cirkvi. Pomáhali spoznávať kresťanského ducha, do Božieho plánu spásy

a do zmyslu obety Ježiša Krista.

Moji rodičia už nežijú. Ja vlastne ani neviem, akého boli vierovyznania. K viere nás neviedli, otec bol komunista a teraz po vstupe do spoločenstva cirkvi sa za nich modlím a prosím Boha, aby neboli zatratení, pretože to boli dobrí ľudia. Dokonca v poslednej chvíli života otec prijal k sebe kňaza. Čo si povedali neviem, viem že tam konal Boh.

Od vstupu do katechumenátu uplynulo desať rokov a túžim v tomto roku môjho malého jubilea vyznať a poďakovať Nebeskému otcovi za každého vzácneho človeka, ktorý sa podieľal na našom formovaní. Ďakujem, pán dekan, aj za moju sedemnásťročnú dcéru, ktorú ste tiež prijal na katechézu a spoločne sme prijali sviatosť birmovania v Banskej Bystrici z rúk otca Biskupa Mons. Rudolfa Baláza v katedrále Františka Xaverského. Vrúcne ďakujem za moju vzácnu manželku s ktorou ste nás po rokoch zosobášili v našom farskom kostole sv. Bartolomeja. Tiež ďakujem Pánovi aj za rehoľnú sestričku Danielu, ktorá mala pre nás otvorené veľké srdce, ako skutočná sestra. Poďakovať chcem Nebeskému Otcovi aj za nebohého pána Ing. Farbiaka, diakona, i za vtedajšieho pána kaplána, ktorý bol láskavý, ale dôsledný. Příkladným manželstvom a rozhovormi ku kresťanskej viere nás povzbudzovali aj naši krstní rodičia Miroslav a jeho manželka Blaženka. Svojím zápalom lásky k Božskému Srdcu i Panne Márii, tiež modlitbami a osobným svedectvom obrátenia nám dodávala odvahy duchovná mamka Anka.

Ďakujeme za každého kresťana či kresťanku, ktorí nás slovom úsmevom a pomocou povzbudzovali na ceste pravdy života z tmy do svetla.
Vďaka ti Bože!

Alex

Prosba:

Môj Pane, tak často padám a ty ma dvíhaš vo chvíľach temnoty, práve keď potrebujem povzbudenie uveriť, že si celú rodinu raz privedieš ku sebe a uzdravíš. Iba ty vieš, koľko bolestných situácií je v našej rodine a zdajú sa neriešiteľné. Prosím, ujm sa ich ty, Bože a osláv sa v nich. Pomôž odumrieť zlému, čo našu rodinu zväzuje. Prosím ťa,

zmŕtvychvstalý Kristus, požehnaj nám i všetkým ľuďom, vezmi si nás do starostlivosti. Uvedomujem si svoju malosť a neschopnosť. Viem, že bez teba som nič. Ty si mi vrátil dôstojnosť a ukazuješ mi cestu. Viem, že iba Tvoj prút a tvoja palica ma ochráni. Viem, že si so mnou. Ty rozumieš mojím bojom, pádom a vieš, aké sú ťažké tie boje a útoky. Prosím, buď víťazom v mojom srdci, ty Boh Trojjediný a milosrdný. Raz som kdesi čítal: „Panna Mária, použi na mňa hoc aj násilie, len aby som sa nevzdialil od Boha a prived' ku nemu moju rodinu i celý svet“.

Biela sobota v Banskej Bystrici

Dvojročnú prípravu uvádzania dospelých do kresťanského života zavŕšilo 40 katechumenov z našej diecézy počas obradov na Bielu sobotu 15. 4. 2006.

V Banskobystrickej katedrále sv. Františka Xaverského im sviatosti krstu, birmovania a Eucharistie vyslúžili otcovia biskupi Mons. Rudolf Baláž a Mons. Tomáš Galis.

Do našej farnosti tak pribudli traja noví kresťania: Juraj Bavko, Ing. Marek Filín a Dana Krähenbilová.

Angelika

*Prišiel čas, keď krstom ste pristúpili bližšie k Pánovi.
Prajeme vám, aby váš život s Nim bol radostný
a prekypoval milosťami a darmi, ktoré ste vo svätej noci obsiahli.*

Druhé prikázanie

V knihe Exodus 20,7, ako aj v knihe Deuteronomium 5,11 čítame: „**Nevezmeš meno Pána, tvojho Boha, nadarmo! Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto bude brať jeho meno nadarmo.**“

V našom Katechizme čítame skrátenú formuláciu tohto prikázania: „Nevezmeš meno Božie nadarmo!“

I. MENO PÁNA JE SVÄTÉ:

Prečo Pán Boh dal takéto prikázanie? Druhé prikázanie predpisuje rešpektovať meno Pána! Toto je odvodené rovnako ako prvé prikázanie z čnosti zbožnosti a dáva nám normu, poriadok, predovšetkým pre naše rozprávanie o svätých veciach.

Medzi slovami zjavenia má jedno slovo zvláštny význam, je to slovo, ktoré zjavuje Božie meno. Boh ho určil tým, ktorí v neho veria. Zjavuje sa im vo svojom osobnom tajomstve. Dar mena patrí k prejavom dôvernosti a intimity. Meno Pána je sväté. Preto ho človek nesmie zneužívať. Má si ho uchovať v pamäti v tichom klaňaní sa plnému lásky. Nezaradí ho medzi slová svojich úst, pokiaľ by ním nechcel chváliť, velebiť a oslavovať.

Úcta k Božiemu menu vyjadruje úctivý postoj, aký je slušné mať k tajomstvu samotného Boha a k celej posvätnéj skutočnosti, ktorú predstavuje. Zmysel pre posvätné je súčasťou čnosti zbožnosti.

Veriaci má vydávať svedectvo o mene Pánovom tým, že neohrozene vyznáva svoju vieru. Kázanie a katechéza majú byť preniknuté klaňaním a úctou k menu nášho Pána Ježiša Krista.

Druhé prikázanie zakazuje zneužívanie Božieho mena, t.j. každé nevhodné užívanie mena Boha, Ježiša Krista, Panny Márie a všetkých svätých.

SLUB daný iným v mene Boha,

to znamená vsádzať Božiu česť, vernosť, pravdivosť a autoritu. Takýto sľub sa má dodržať ako požiadavka spravodlivosti. Spreneveriť sa takémuto sľubu sa rovná zneužitiu Boha, jeho mena a istým spôsobom to znamená robiť z Boha klamára. To znamená, že si Boha vôbec nevážime, a už nehovorím, že naša viera v Boha je veľmi slabá, ak nie nulová. Tým sa zároveň previňujeme proti viere, láске a nádeji. Prinajmenšom tým prejavujeme vlažnosť vo viere, ak to už nie je na úrovni nenávisti voči Bohu, lebo takto označujeme človeka, ktorého nemáme radi.

Rúhanie sa stavia priamo proti druhému prikázaniu a ako sme hovorili aj proti prvému prikázaniu. Spočíva v tom, že človek prejavuje vnútorne alebo navonok nenávisť, vyčítavé a vyzývavé slová proti Bohu, že špatne hovorí o Bohu, že jeho slovám chýba úcta k Bohu, že zneužíva Božie meno. Zákaz rúhania sa vzťahuje aj na slová proti Kristovej Cirkvi, proti svätým a posvätným veciam. Rúhaním je aj to, keď sa niekto skrýva za Božie meno, aby zamaskoval zločinné metódy, zotročovanie národov, mučenie alebo popravovanie v mene Božom. Zneužitie Božieho mena pri spáchaní zločinu vedie k odmietaniu náboženstva. Rúhanie odporuje úcte, ktorú sme povinní Bohu vzdávať, ako aj jeho menu. Samo osebe je ťažkým hriechom.

Kliatby, do ktorých je vložené

Božie meno bez úmyslu rúhať sa, sú nedostatkom úcty voči Pánovi. Druhé prikázanie zakazuje aj užívanie Božieho mena k magickým účelom.

II. BOŽIE MENO BRANÉ NADARMO:

Druhé prikázanie zakazuje krivú prisahu. Urobiť slávnostný sľub alebo prisahať, znamená brať Boha za svedka toho, čo sa tvrdí. To znamená dovolávať sa Božskej pravdivosti ako záruky vlastnej pravdivosti. Prisaha sa záväzne odvoláva na meno Pána.

Odmietnuť krivú prisahu je povinnosťou voči Bohu. Boh ako Stvoriteľ a Pán je normou každej pravdy. Ľudské slovo je v zhode alebo v rozpore s Bohom, ktorý je Pravda sama. Keď je prisaha pravdivá a oprávnená, stavia do pravého svetla vzťah ľudského slova k Božej pravde. Krivá prisaha volá Boha za svedka nejakej lži.

Kto urobí nejaký sľub pod prisahou s úmyslom nedodržať ho, alebo sa nedrží toho, čo sľúbil pod prisahou, je krivoprisažníkom. Krivá prisaha je veľkým nedostatkom úcty k Pánovi každého slova. Zaväzovať sa prisahou k vykonaniu nejakej špatnosti je proti svätosti Božieho mena.

Ježiš vyložil druhé prikázanie v horskom kázaní. „*Počuli ste, že bolo povedané predkom: Nebudeš krivo prisahať, ale splníš Pánovi svoje prisahy. Ale ja vám hovorím: Vôbec neprisahajte... Ale vaša reč nech je áno, áno, nie, nie. Čo je navyše, je zo Zlého*“ (Mt 5,33-34.37). Ježiš učí, že každá prisaha v sebe obsahuje vzťah k Bohu, k Božej prítomnosti a k jeho pravde, čomu musí byť vzdávaná česť v každom slove. Rozvážnosť pri odvolávaní sa v reči na Boha ide ruka v ruku s úctivou pozornosťou voči prítomnosti, dosvedčovanie alebo

tupenej každým naším tvrdením.

Z učenia svätého Pavla cirkevná tradícia pochopila, že Ježiš nie je proti prisaha, ak je skladaná zo závažných a spravodlivých dôvodov (napr. pred súdom). Prisaha je vyzývanie Božieho mena na svedectvo pravdy, môže byť urobená len pravdivo, uvážene a spravodlivo.

Svätosť Božieho mena vyžaduje nedovolávať sa ho kvôli malichernostiam! Vyžaduje, aby sa prisaha neskladala za takých okolností, kedy by to mohlo byť vysvetlené ako schvaľovanie moci, ktorá prisahu neprávom požaduje. Ak je prisaha požadovaná občianskymi úradmi neoprávnené, môže byť odmietnutá. Ide o prípady, keď je požadovaná k niečomu, čo odporuje ľudskej dôstojnosti alebo spoločenstvu Cirkvi.

III. KREŠŤANSKÉ MENO:

Pri krste meno Pána posväčuje človeka a kresťan dostáva v Cirkvi vlastné meno. Môže to byť meno nejakého svätca, t.j. nejakého učeníka, ktorý žil s príkladnou vernosťou k svojmu Pánovi. Patronát svätca poskytuje vzor lásky a zaisťuje jeho prihovor. Krstné meno môže taktiež vyjadrovať nejaké kresťanské tajomstvo alebo kresťanskú čnosť. Rodičia, krstní rodičia a kňaz majú dbať o to, aby sa nedávalo meno, ktoré je cudzie kresťanskému zmýšľaniu.

Kresťan začína svoj deň modlitbou a svoje práce so znamením kríža, teda v znamení tých slov, v znamení ktorých bol prijatý do Cirkvi pri krste, t.j. v mene Otca, Syna a Ducha Svätého. Znamenie kríža nás posilňuje v pokúseniach a ťažkostiach.

Boh každého volá po mene. Meno každého je posvätné. Meno je obraz

osoby. Vyžaduje úctu ako znamenie dôstojnosti toho, kto ho nosí. Prijaté meno je meno pre večnosť. V nebeskom kráľovstve zažiarí v plnom svetle tajomný a jedinečný charakter každej osoby poznačenej Božím menom. „Tomu, kto zvíťazí... dám biely kameň, na ktorom bude vyryté nové meno, ktoré nikto ne-

pozná, len ten, ktorý ho dostane“ (Zjv 2,17). „Mal som videnie, a hľa, na hore Sion stál Baránok a s ním bolo stoštyridsaťštyritisíc tých, ktorí mali na čelách napísané jeho meno a meno jeho Otca“ (Zjv 14,1).

Zdroj: www.zutom.sk/trojica

LITURGICKÉ OKIENKO

7. mája – 4. Veľkonočná nedeľa

Č1 - A v nikom inom niet spásy. lebo niet pod nebom iného mena, daného ľudom, v ktorom by sme mali byť spasení! Sk 4, 8-12

R - Kameň, čo staviteľia zavrhlí, stal sa kameňom uholným. Ž 118, 1-29

Č2 - Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme. 1Jn 3, 1-2

Ev - Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí svoj život za ovce...

Poznám svoje a moje poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca...

Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Jn 10, 11-18

14. mája – 5. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Keď Šavol prišiel do Jeruzalema, pokúšal sa spojiť s učeníkmi, ale všetci sa ho báli. Sk 9, 26-31

R - Tebe, Pane, patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení. Ž 22, 26-32

Č2 - A toto je jeho prikázanie: aby sme verili v meno jeho Syna Ježiša Krista a milovali jeden druhého, ako nám prikázal. 1Jn 3, 18-24

Ev - Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník...

Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť...

Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi. Jn 15, 1-8

21. mája - 6. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Peter povedal: Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Sk 10, 25-26. 34-35

R - Pred očami pohanov vyjavil Pán svoju spásu. Ž 98, 1-4

Č2 - Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha. 1Jn 4, 7-10

Ev - Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!

Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná. Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Jn 15, 9-17

25. mája - Nanebovstúpenie Pána – štvrtok – prikázaný sviatok

Č1 - Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.

Sk 1, 1-11

R - Pán vystupuje do neba za hlaholu poľnice.

Ž 47, 2-9

Č2 - Ten čo zostúpil, je ten istý, čo aj vystúpil ponad všetky nebesia, aby naplnil všetko.

Ef 4, 1-13

Ev - A povedal im: „Chod'te, do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený.“

Keď im to Pán Ježiš povedal, vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha.

Mk 16, 15-20

28. mája - 7. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Bratia, muselo sa splniť Písmo, kde predpovedal Duch Svätý ústami Dávida o Judášovi.

Sk 1, 15-17.20a-26

R - Dobrorečte Pánovi, čo má trón v nebesiach.

Ž 103. 1-20

Č2 - Kto vyznáva: Ježiš je Boží Syn, ostáva v ňom Boh a on v Bohu. 1Jn 4, 11-16

Ev - Kým som bol s nimi, ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal. Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil, iba syn zatratenia, aby sa splnilo Písmo.

Jn 17, 11b-19

Č.	ZŠ	nácvik	šaty	spoved'	krst nepokrst.	l.sv. prijímanie 11:00
1.	Energetikov	6.5. - 14.00	10.5. - 17:30	13.5. -10.00	13.5. - 18.00	14.05.
2.	Mariánska	6.5. - 14.00	10.5. - 17:30	13.5. -10.00	13.5. - 18.00	14.05.
3.	Malonecpalská	6.5. - 14.00	10.5. - 17:30	13.5. -10.00	13.5. - 18.00	14.05.
4.	Rastislavova	20.5. - 14.00	24.5. - 17:30	27.5. -10.00	27.5. - 18.00	28.05.
5.	I. ZŠ S.CH	20.5. - 14.00	24.5. - 17:30	27.5. -10.00	27.5. - 18.00	28.05.
6.	III. ZŠ S.CH	20.5. - 14.00	24.5. - 17:30	27.5. -10.00	27.5. - 18.00	28.05.
7.	Špeciálna škola 4.-9. ročník ZŠ	20.5. - 14.00	24.5. - 17:30	27.5. -10.00	27.5. - 18.00	28.05.

Autori fotografií:

titulná strana - Katarína Mičková

str. 3, 9, 10 - Mária Melicherčíková str 5, 6, 7 - Anna Gálová, str 2 - internet

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 3. 2006 DO 25. 4. 2006

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Juraj Bavko
Marek Alín

Dana Krähenbilová
František Kuhajda

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

František Kuhajda a Andrea Paľová
Róbert Lančarič a Eva Polerecká
Mário Kováč a Eva Nedeljaková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Michal Gašpar 73 r.
Ladislav Boháč 70 r.
Mária Šujanová 82 r.
Jozef Kováč 18 r.

Jozef Pekár 72 r.
Václav Pátý 64 r.
Bernardína Šarinová 81 r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

Dňa 21.5.2006 uplynie rok od vtedy, čo si Pán
povolal k sebe nášho milovaného manžela,
otca a starého otca **Mgr. Pavla Lančariča**.
Venujte mu, prosíme, v modlitbách tichú spomienku.
Manželka a deti s rodinami.
Odpočinitie večné daj mu, ó, Pane!

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. **www.farapd.sk** e - mail: **bartolomej@farapd.sk**

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: **mariamm@pobox.sk**.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci,
M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Rada pre rodinu a mládež KBS v spolupráci
s Diecéznym pastoračným centrom pre rodinu Banskobystrickej diecézy

Vás pozýva na

celoslovenské

STRETNUTIE RODÍN

pri príležitosti V. svetového stretnutia rodín
so Svätým Otcom Benediktom XVI.
(priamy prenos z Valencie)

Banská Bystrica, 9. júl 2006

Program:

- 10.00 Slávnostná svätá omša
Príhovor Svätého Otca Benedikta XVI. k rodinám a požehnanie rodín
(priamy prenos z Valencie)
- 12.00 Obed
- 13.00 Svedectvá rodín
- 14.00 Vyhlásenie výsledkov projektu Rádio Lumen hľadá LUMENRODINY
- 15.00 Koncert Márie Podhradskej a Richarda Čanákyho deťom

Od obeda budú prebiehať zaujímavé aktivity nielen pre deti:
prezentácia prorodinných aktivít
výtvarné a športové aktivity, jazda na koni, nafukovací kamión a i.

Prihlásiť sa môžete do 31. mája 2006 na www.rodinabb.sk
alebo na INFOLINKE 0911 911 788

denne od 16.00 do 21.00 za cenu bežného hovoru
alebo stačí na toto číslo poslať SMS s textom:
priezvisko + vaše dostupné telefónne číslo
a zavoláme Vám v priebehu 24 hodín.

Registračný poplatok pre celú rodinu: 200,- Sk

Ahojte rodiny!

Pozývame Vás
prežiť spolu príjemnú nedeľu

7. mája 2006

Stretneme sa o 14:00 hodine
na ihrisku Združenej strednej školy stavebnej
na ulici Terézie Vansovej.

Pripravili sme pre Vás:
netradičné športy, hry, zábavu, tombolu,
tvorivé kútiky, hudbu a veľa iných prekvapení.

Deň rodiny organizujú a budú sa Vám venovať tieto organizácie, združenia, zariadenia a strediská:

Diecézne pastoračné
Centrum pre rodinu
v Prievidzi

Slovenský shauling
14. zbor Watomiba
Prievidza

Organizácia
Úsmev ako dar
v Prievidzi

Obč. združenie
Klub Pampúch
v Prievidzi

Kultúrne
a spoločenské stredisko
v Prievidzi